ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. Субота, 29 листопада 1986 року № 143 (3806). Ціна 2 коп.

ОУНБ ім. Д.І. Чижевського

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Напруженою роботою по здійсненню накресленої XXVII з'їздом КПРС програми творення завершують трудящі України перший рік дванадцятої п'ятирічки. Вони прагнуть прискорити докорінну перебудову всіх сфер суспільного життя, закріпити позитивні зрушення в народному господарстві, збільшити вклад в соціально-економічний розвиток країни. Шляхи дальшої інтенсифікації економіки республіки і підвищення добробуту трудящих всебічно і грунтовно обговорюються на четвертій сесії Верховної Ради СРСР одинадцятого скликання, яка відкрилася 27 листопада в Києві.

У роботі сесії беруть участь член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України **В. В. Щербицький**, члени і кандидати в члени Політбюро ЦК Компартії України **Б. В. Качура, О. П. Ляшко, І. О. Мозговий, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. С. Шевченко, Ю. П. Коломієць, В. А. Масол, Я. П. Погребняк.**

Затверджується порядок денний сесії: про Державний план економічного і соціального розвитку Української РСР на 1987 рік і хід виконання Державного плану економічного і соціального розвитку Української РСР у 1986 році; про Державний бюджет Української РСР на 1987 рік і про виконання Державного бюджету Української РСР за 1985 рік; про завдання Рад народних депутатів Української РСР по виконанню Постанови ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР «Про заходи щодо дальшого підвищення ролі і посилення відповідальності Рад народних депутатів за прискорення соціально-економічного розвитку у світлі рішень XXVII з'їзду КПРС»; про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР.

З доповіддю в першому питанні порядку денного виступив заступник Голови Ради Міністрів УРСР, голова Держплану республіки депутат **В. А. Масол.**

Доповідь у другому питанні зробив міністр фінансів Української РСР депутат В. П. Козерук.

Депутати заслухали також співдоповідь планово-бюджетної і галузевих комісій Верховної Ради УРСР.

Характеризуючи Державний план економічного і соціального розвитку республіки на 1987 рік і Державний бюджет УРСР на 1987 рік, доповідачі і промовці відзначали, що в них закладено концепцію прискорення, висунуту квітневим (1985 р.) Пленумом ЦК КПРС і затверджену XXVII з'їздом КПРС, а також здійснення важливих заходів щодо перебудови управління народним господарством, посилення економічних методів керівництва. Говорилось, що трудящі республіки забезпечили підвищення темпів розвитку суспільного виробництва. Лише за десять місяців нинішнього року понад план реалізовано промислової продукції більш як на два мільярди карбованців. Інтенсивно розвиваються машинобудування і металообробка. Збільшився випуск сучасної техніки. Ритмічніше почали працювати вугільна промисловість і чорна металургія. Дещо зросло виробництво основних видів продукції землеробства. Виконуються плани по виробництву і закупках продукції тваринництва. Помітно поліпшився стан справ у капітальному будівництві.

Разом з тим не вийшли на запланований річний темп приросту виробництва Мінлегпром УРСР, Держагропром УРСР і Мінмісцевпром УРСР. У багатьох господарствах в результаті неповного освоєння зональних систем землеробства та інтенсивних технологій вирощування сільськогосподарських культур не досягнуто планових завдань по виробництву і закупках зерна, цукрових буряків, льону, інших видів продукції.

Характерна особливість плану на наступний рік, говорили депутати, — посилення інтенсифікації суспільного виробництва, наголос на кінцевих результатах при одночасному поліпшенні всіх якісних показників. Цьому сприятиме переведення галузей на нові умови господарювання, в основу яких покладено принцип самофінансування і самоокупності. З 1987 року до тих, хто вже працює в нових умовах, приєднаються виробничі колективи Мінавтотрансу УРСР, Міншляхбуду УРСР, Головріфлоту УРСР, Держкомвидаву УРСР, організації Державної торгівлі і споживчої кооперації.

Підкреслювалось, що одним з кардинальних кроків до поліпшення якості продукції є запровадження з наступного року державного приймання. В республіці воно запроваджується на 300 підприємствах. Практично всі підприємства машинобудування і металообробки працюватимуть у дві, а багато з них — і в три зміни. Дальшого розвитку набудуть ресурсозберігаючі технології. За рахунок реалізації республіканських цільових науково-технічних програм намічено одержати економічний ефект у сумі більш як 1,1 мільярда карбованців.

Депутати відзначали посилення соціальної спрямованості плану. На споживання, житлове і соціально-культурне будівництво буде направлено майже чотири п'ятих національного доходу. На 2,5 процента зростуть реальні доходи трудящих. Виплати і пільги із суспільних фондів у розрахунку на душу населення підвищаться на 3,4 процента і досягнуть 544 карбованці.

Депутати одноголосно прийняли Закон про Державний план економічного і соціального розвитку Української РСР на 1987 рік і Постанову Верховної Ради УРСР про хід виконання Державного плану економічного і соціального розвитку Української РСР у 1986 році. Були також прийняті Закон про Державний бюджет Української РСР на 1987 рік і Постанова про затвердження звіту про виконання Державного бюджету республіки за 1985 рік.

Сесія розглянула запити депутатів. На них відповіли міністр будівництва УРСР В. П. Сало і міністр чорної металургії УРСР Д. П. Галкін. Верховна Рада взяла до відома повідомлення про те, що спорудження хлібозаводу в м. Феодосії Кримської області буде здійснено у встановлені строки. По другому запиту було прийнято постанову, яка зобов'язала міністра чорної металургії вжити невідкладних заходів для істотного скорочення комбінатом «Запоріжсталь» викидів, що забруднюють атмосферу.

28 листопада сесія Верховної Ради УРСР продовжила свою роботу.

(РАТАУ).

В обкомі ЛКСМ України

Бюро обкому комсомолу на черговому засіданні розглянуло питання «Про роботу Онуфріївського райкому ЛКСМУ по розвитку ініціативи і самодіяльності шкільних комсомольських і піонерських організацій».

У постанові бюро відзначається, що, виконуючи рішення XXVII з'їзду КПРС, постанову ЦК КПРС «Про дальше поліпшення партійного керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді», завдання ради школи, райком комсомолу спільно з органами народної освіти, комітети комсомолу на місцях і ради дружин стали глибше і конкретніше займатися розвитком самодіяльності учнівських організацій. В роботі стало більше діловитості, визначено конкретні справи для кожної організації. Атмосфера творчості, пошуку нових шляхів у розвитку самодіяльності дитячих колективів притаманна роботі комсомолу і ради дружини Дереївської СШ. Тут практикуються «дні дублерів», створення загонів по участі в продуктивній праці, відкриті обговорення характеристик випускникам шкіл тощо. Учні Павлиської середньої школи вийшли з ініціативою взяти шефство комсомольських організацій над колгоспними садами. Нині цю ініціативу підхопили в кожній школі району.

Разом з тим, у постанові бюро обкому комсомолу відзначено, що райком ЛКСМУ, комсомольські організації і ради дружин ще не проявляють належної уваги до створення умов для розвитку самодіяльності в шкільних комсомольських і піонерських організаціях. Райком комсомолу, Будинок піонерів не проводять дієвого навчання комсомольського і піонерського активу. У внутріспілковій роботі ще не зжито заорганізованості, формалізму. Комітети комсомолу і ради дружин не добилися, щоб кожен комсомолець і піонер стали прикладом у навчанні і поведінці.

Бюро обкому ЛКСМ України вказало бюро Онуфріївського райкому комсомолу (перший секретар О. Сисой, секретар-зав. відділом учнівської молоді В. Круть) на серйозні недоліки в роботі по розвитку самодіяльності й ініціативи в шкільних комсомольських і піонерських організаціях. Зобов'язало визначити конкретні обов'язки всіх відділів райкому комсомолу по підвищенню якості і ефективної діяльності учнівських комсомольських і піонерських організацій.

Бюро обкому комсомолу розглянуло питання «Про незадовільний хід перебудови в Олександрійському райкомі ЛКСМУ». У постанові бюро відзначено, що Олександрійський райком комсомолу допускає серйозні недоліки в організаційній і виховній роботі. Райком самоусунувся від виконання конкретних рубежів на 1986 рік, не приділяє потрібної уваги роботі КМК і організації соціалістичного змагання серед молоді. В стилі роботи райкому комсомолу не зжиті формалізм, паперотворчість, заорганізованість, допускаються факти приписок і оковамилювання. Бюро обкому ЛКСМУ неодноразово вказувало бюро райкому комсомолу, особисто першому секретарю Г. Недобиткіну на недоліки в роботі. Але правильних висновків не зроблено.

Бюро обкому ЛКСМУ зобов'язало райком комсомолу вжити рішучих заходів по виправленню недоліків у діяльності районного комітету комсомолу і комсомольських організацій на місцях, значно поліпшити роботу по трудовому, ідейно-політичному і моральному вихованню молоді.

Бюро обкому ЛКСМ України розглянуло і ряд інших питань внутріспілкової роботи.

Цифри і факти

ОЛЕКСАНДРІВСЬКИЙ РАЙОН

★ До боротьби за хліб стартового року п'ятирічки комітетами комсомолу було залучено близько 2000 юнаків і дівчат. На полях району працювало 18 збиральних транспортних ланок, 51 комсомольсько - молодіжний комбайновий екіпаж.

Молодими жниварями скошено 7445 гектарів хліба і намолочено 19 182 тонни зерна.

★ Нинішнього літа ланки юних доярок Єлисаветградківської, Розумівської шкіл працювали підмінними на молочнотоварних фермах своїх господарств.

★ У районі працює 38 шкіл комсомольського навчання та економічної освіти, 2 теоретичних семінари, у яких навчається 775 юнаків і дівчат.

★ За звітний період у члени ВЛКСМ прийнято 1236 юнаків і дівчат.

★ 148 молодих комуністів працює у комсомольських організаціях району.

Естафета

Сьогодні у комсомольців Новомиргородського району важлива подія — районна звітно-виборна конференція. Прийшов час звітувати про успіхи, досягнення і невдачі, які були у комсомольської організації протягом звітного періоду. А найголовніше — обрати основні напрями комсомольської роботи на наступні роки. У їхніх сусідів — комсомольців Олександрівського району — конференція через тиждень. Отже, вони і продовжують сьогодні передз'їздівську естафету.

Тема, обрана для повірки обох районів — закріплення молоді на селі, створення належних умов праці і відпочинку. Тема актуальна вчора і сьогодні. Проблема, характерна і типова для багатьох райкомів ЛКСМУ. Як вирішується вона у названих районах — наші сьогоднішні публікації.

(Матеріали передз'їздівської естафети читайте на другій стор.).

Цифри і факти

НОВОМИРГОРОДСЬКИЙ РАЙОН

★ Із 45 наявних КМК— 32 трудиться у сільському господарстві. Усі комсомольсько - молодіжні колективи району працюють за особовими рахунками економії.

★ В районі створено 20 комсомольсько - молодіжних ланок по вирощуванню кукурудзи на зерно, 6 — по вирощуванню цукрових буряків. Комсомольці шефствують над вирощуванням кукурудзи на площі 3500 гектарів, цукрового буряка — 550 гектарів.

★ Серед молодих механізаторів району — 21 жінка.

★ Силами комсомольців і молоді у 1986 році зібрано зернові на площі 5950 гектарів і намолочено 16 719 тонн зерна.

МОЛОДІЖНІ НОВИНИ

Як знайти компроміс

між колосистою хлібною нивою і споруджуваною дорогою, блакитним озером та бензоколонкою, буковим гаєм і автомобілем? Відповісти на це запитання учням Львівського автодорожнього технікуму допомагає викладач біології Б. С. Непорадний. З його ініціативи майбутні будівники дорожніх магістралей своїми силами створили навчальний природоохоронний комплекс, який сприяє формуванню у підростаючої зміни бережливого ставлення до навколишнього середовища. На відтвореному в мініатюрі прикарпатському ландшафті учні спостерігають за розвитком і ростом різних дерев і кущів, рослин. Зібраний матеріал використовують при підготовці лабораторних і курсових робіт. Щоб вчитись використовувати автотранспорт без шкоди для природи, учні оформляють кабінет екології і захисту навколишнього се-

ДВА МОНОЛОГИ НА ОДНУ ТЕМУ

ОЛЕКСАНДРІВСЬКИЙ РАЙОН

МОНОЛОГ ПЕРШИЙ

Михайло Пилипович МОШУРЕНКО, голова колгоспу імені Кірова:

Наш колгосп розташований близько райцентру. Якби й не ходив автобус, з Нової Осоти до Олександрівки можна пішки дійти. Тож зрозуміло, куди і якою дорогою ідуть наші потенціальні кадри. Як їх зупинити і що ми для цього робимо — закономірне запитання. Спробую відповісти.

Але найперше — потреба в кадрах існує. 5—6 доярок візьму хоч сьогодні. На перспективу потрібні механізатори. Хотілося б, щоб це були молоді люди, щоб осіли вони в господарстві надійно — тоді б ми були впевнені у завтрашньому дні колгоспу. От, скажімо, водії колгоспу — вісімдесят процентів молоді. Йдуть в армію, повертаються. За цю ділянку роботи ми спокійні. Хоча і тут є занепокоєння. Нашим водіям потрібні наречені. А в колгоспі залишаються переважно хлопці. Куди ідуть працювати дівчата? У дитсадок, на пошту, в амбулаторію. Але кількість цих спеціальностей на селі обмежена. А на ферму? У тваринництво? На жаль...

Ми розуміємо, що ще не все зробили для того, щоб дівчата йшли на ферми. 60 процентів робіт на фермі механізовано, хоча до кінця нинішньої п'ятирічки закінчимо механізацію на фермах. Побутові кімнати обладнані, на фермах №№ 1, 2 робимо душові. Організовано підвіз доярок. Ось у Іванівці після закінчення школи пішли працювати доярками Т. Зачепа, Н. Гниляк. На жаль, цього року таких прикладів не було.

Знаєте, в чому я твердо переконаний — не треба нікого тягти силоміць. Вважаю, людина сама повинна обрати свій шлях у житті. Наш колгосп — базове підприємство районного міжшкільного навчального комбінату. 24 дівчинки, що навчаються у цьому комбінаті, протягом двох літніх місяців доїли корів у нашому колгоспі — підмінялп доярок. І якщо після цього жодна з них не відчує цю роботу своєю справою, то треба, мабуть, спитати з усіх нас — з керівництва колгоспу, з педагогів, з комсомольських працівників. Десь ми з цією профорієнтацією перебрали, а десь не допрацювали... Значить, потрібна пропаганда непрестижних професій, потрібне якісно нове виховання подвижників і сподвижників, щоб молодь не шукала, де легше, а йшла туди, де її чекають. Це процес не одного дня.

Чим можемо похвалитися сьогодні? У 1983 році в колгоспі залишився працювати весь клас. Цього року (як і в останні роки) — 30 процентів випускників. Більше стали давати направлення молоді на навчання. Як-то кажуть, силою любий не будеш, тож будь-ласка, вчіться. Дипломовані спеціалісти нам теж потрібні. За направленнями колгоспу навчалися і ті, хто сьогодні повернувся у своє господарство: агротехнік відділка № 3 І. Лакіза, секретар комсомольської організації колгоспу С. Карпенко, агроном-насінництво М. Дем'яненко, обліковець МТФ № 3 З. Савченко та інші.

Протягом трьох останніх років ми збудували 19 будинків. Віддаємо їх в першу чергу молодим. Є в колгоспі і прижджі молоді сім'ї. 10 забудовників з молодих сімей затвердили уже й на наступний рік. Закінчуємо обладнання сільського стадіону — спорт у нашої молоді у шані. Футбольна команда колгоспу постійно займає призові місця на районних змаганнях. Культосвітня робота у всіх клубах на рівні. Є свої агітбригади, дискотека. А нещодавно голова сільради Ю. С. Брюховецький артистів з Кіровограда у село запросив. Театр імені Кропивницького показав нам «Кадриль». На виставу з усіх відділків тваринників звезли, молодь. Задоволення — море. І віддача на виробництві відповідна.

Про вирішення проблеми закріплення молоді на селі можу сказати одне: як дбаєш, так і маєш.

Це цілком міг би бути діалог, якби учасників нашої розмови посадити за один стіл. Хоч вони і керівники різних господарств різних районів, турботи їхні про одне й те саме. Послухаємо.

НОВОМИРГОРОДСЬКИЙ РАЙОН

МОНОЛОГ ДРУГИЙ

Петро Володимирович КВАША, секретар партійної організації колгоспу імені Куйбишева:

Сьогодні на базі комсомольсько-молодіжних колективів нашого господарства працює школа передового досвіду. Це не просто приємний факт. Ми свідомо йшли до цього п'ять років.

Керівництво господарства насамперед поставило перед собою запитання: а що ж буде завтра? Без молодого поповнення господарство може впевнено крокувати тільки у безперспективні. Тоді ж і взялися за будівництво.

Найперше — дороги. У селі це завжди проблема. І сьогодні асфальтуємо під'їзди до ферм, тракторних бригад, вулиці й провулки села Панчевого, у новій конторі. Почали будівництво нового Будинку культури. До 1988 року плануємо здати його, а поки що відремонтували старий — зробили опалення, облицювали плиткою. Збудуємо і дитсадок.

Житло — це проблема із проблем для молодих людей і в місті, і в селі. Ми всіляко заохочуємо будівництво індивідуальним способом. Сьогодні таким чином будуємо 13 будинків. Колгосп забезпечує забудовника матеріалами, сплачує вартість будинку протягом 5—6 років. 5 будинків нам будує міжколгоспбуд. Окрім того, купуємо будинки у колгоспників, що виїжджають, і надаємо їх з поступовою виплатою тим, хто приїжджає.

Правління колгоспу весь час дбає про створення належних умов праці. Адже не секрет, що молоді нині прагне «чистої» роботи. На всіх молочнотоварних фермах ми створили затишні Ленінські кімнати. Усі вони опалюються, а в них — і меблі сучасні, і свіжі підшивки газет.

На всіх тракторних бригадах у нас заасфальтовані подвір'я. Створюємо центральну майстерню по ремонту техніки, плануємо і опалення підвести. У гаражі господарства вся молодь працює на новій техніці. Але механізаторів все ще не вистачає. Хоча у тваринництві на сьогодні відсутня гостра кадрова проблема.

Ми розуміємо, що зі школи починаються колгоспні кадри, і тому тримаємо з нею найтісніші зв'язки. Колгосп — базове підприємство нашої середньої школи. І тут, як-то кажуть: ми — їм, вони — нам. Сільські діти змалку живуть турботами господарства. Тут працюють їхні батьки, та й самі вони цілий рік допомагають колгоспу — цього року 25 гектарів буряків прорвали, школярі допомагали у всіх сезонних роботах.

Нинішнього року 8 (половина) випускників залишились працювати в колгоспі. І так щороку. Собі у актив ми записуємо і тих, кого направляємо від колгоспу на навчання у вузи, технікуми, училища. Колгоспні стипендіати — це наш завтрашній резерв. І, як показує практика, вони повертаються. Ось і цього року господарство поповнилося двома молодими спеціалістами. Звичайно, й індивідуальна робота з батьками випускників проводиться.

Але вирішальну роль, на мою думку, відіграє знаєте що? Те, за що сьогодні ніхого агітувати не треба — організація цікавого дозвілля. Молодь повинна знати, що після нелегкого трудового дня її чекає щось цікаве.

Традиційними стали в селі урочисті проводи на пенсію, і посвячення в хлібороби. Вшановуючи ветеранів, молодь сама прагне так же чесно трудитися на цій землі, стати спадкоємцями трудової слави батьків. Хлопців проводжаємо в армію усім селом. Жодне свято не проходить без тематичного вечора, чи традиційних вечорниць. Бо є у нас справжні ентузіасти культосвітньої роботи — директор Будинку культури Л. П. Правиленко, художній керівник Анатолій Красинич. Ці ж питання тримає на контролі і наш голова Анатолій Кузьмович Чорноіваненко, і наш новообраний секретар комсомольської організації Сергій Копач.

Словом, у завтрашній день ми йдемо впевнено. І, думаю, так же впевнено йтимемо і завтра, якщо питання закріплення молоді на селі і далі будуть першочерговими і невідкладними.

ДЕ ШУКАТИ НАРЕЧЕНИХ

А чим може допомогти райком комсомолу?

У відповідь на це запитання директор будинку культури с. Панчеве Новомиргородського району Лідія Павлівна Правиленко трохи помовчала, зважившн, говорити чи ні, а потім сказала:

— Баяніста нам треба. Та де його райком візьме?..

І трохи з сумом переповіла мені:

— Я працювала дояркою, організувала на фермі хор-ланку. Голова почув, що виходить, запропонував мені стати організатором дозвілля усього колгоспу — очолити будинок культури. Очолити, це тільки так говориться — культпрацівників більше не було. Це вже потім я по всьому району шукала (і знайшла) собі помічника — Анатолія Красинича. Тепер ось так само і баяніста шукаю. Де якого хлопчину не зустріну:

— Хлопче, ти на баяні?

Ми на Новий рік і щедрувати ходимо, і у поле, на ферми з агітбригадою виїжджаємо, і по домівках передовиків виробництва вітаємо, і хлопців усим селом в армію випроводжаємо. І всюди треба баяніст. Та й хор-ланка наш би сьогодні «процвітав», а так, без музики... Не думайте, що намагаємось тільки старшому поколінню догодити. Мені хлопці н дівчата весь час нагадують: «Та що ж це у нас за вечорниці без баяна будуть?».

Наш голова Анатолій Кузьмович Чорноіваненко одного дня посадив нас з Анатолієм у свою «Волгу» і відправив у Олександрійське культосвітнє училище. Шукайте, мовляв, кадри. 150 карбованців заробітна плата, житлом забезпечимо. Приїхали. Спочатку по екрану успішності шукали — нам би хорошого баяніста. Ніяний не поїхав. Правда, підказали адресу, де можна «змаяти» баяніста. Умовили. Приїхав той у Панчеве. Так що ж... Прийшов і голова послухати, чого той вартий. Послухав, встав і сумно мовив:

— Ти поки що, синку, на маленьку «3» граєш. Вчися.

Зауваження не сподобалося, і той від нас поїхав.

— То, може, райком і справді допоможе? — з надією у голосі закінчила директор будинку культури.

Цей факт не назвеш типовим. Посади сьогодні у кожен колгосп хоч і трьох досвідчених баяністів — навряд чи вирішиться цим проблема закріплення молоді на селі. І все ж він підказує: у цій важливій справі немає дрібниць. І точки прикладання у райкому комсомолу можуть бути найрізноманітнішими.

Ось кілька цифр і фактів. У Новомиргородському районі у 1985 році у тваринництво направлено 21 комсомолець. Із них закріпилися — 5. Приблизно така ж картина і нинішнього року.

В Олександрівському районі із 25 членів зведеного загону тваринників, створеного з випускників середніх шкіл 1986 року, на колгоспних фермах закріпилися тільки 11. У районі лише кожна тринадцята доярка — комсомолка. Протягом нинішнього року у районі не створено жодного КМК у тваринництві. Райком відмовився від практики створення КМК тільки заради КМК. Але ж коли на 39 молочнотоварних фермах і на 9 фермах по відгодівлі свиней і великої рогатої худоби району немає резерву для створення комсомольсько-молодіжних колективів, хіба це не привід для занепокоєння і тривоги? Або ще: за останні п'ять років населення району у віці від 20 до 30 років зменшилось на 13 процентів. Трапляється, що техніка в колгоспах простоює — нема кому працювати, доярки виходять на пенсію, а корів хоч по дворах роздавай...

Сьогодні майже третина працюючих у промисловості, сільському господарстві обох районів становить молодь. В період, коли наша країна вступила у новий етап свого розвитку, час вимагає від комсомольських організацій, комсомольських працівників повністю перебудовувати окремі напрями комсомольської роботи. Однією із першочергових таких проблем є закріплення молоді на селі. Обидва райкоми комсомолу визнали, що частіше комсомольські працівники лише констатують цей неприємний факт — молодь виїжджає із села. А чому? Не вивчається як слід сама проблема, чому молодь не залишається працювати в колгоспах. Так, скажімо, з села Коробчино Новомиргородського району за останні три роки виїхали 331 чоловік, із них 270 працездатних. Велика плинність кадрів і в інших селах.

НАШ КОМЕНТАР

Звичайно, необхідно перш за все вивчати причини соціальних явищ, міграції сільського населення. Вище, у виступі голови колгоспу з Олександрівського району зверталась увага на те, що в сільськогосподарському виробництві переважають юнаки. Так, у Новомиргородському районі в колгоспі імені Шевченка зі 105 членів ВЛКСМ, що стоять на обліку — 73 юнаки, в колгоспі імені Куйбишева із 84 — 54. Це призводить до того, що більша частина воїнів, звільнених у запас з лав Радянської Армії, не повертаються у село. Тут їм немає пари...

Хто буде про це думати? Знову керівники господарства? Не тільки для працівників Олександрівського і Новомиргородського, а й інших райкомів, характерна позиція, що проблему закріплення молоді можуть вирішувати тільки керівники господарства. Ми вище й надали слово керівникам (підкреслимо — благополучних на сьогоднішній день у цьому плані) господарств. Правильно — будівництво житла, об'єктів соцкультпобуту, створення умов праці, побуту, організація змістовного дозвілля — усі ці проблеми самим комсомольцям не вирішити. Але ні в одному з перелічених завдань не повинен стояти осторонь комсомол. Спільна праця, спільні зусилля на благо спільної справи повинні насамперед створити колектив однодумців, а вже потім разом створювати умови для праці і відпочинку.

Голова колгоспу імені Кірова з Олександрівського району М. П. Мошуренко висловив дуже правильну думку — комсомол спільно з педагогічними колективами повинні виховувати сьогодні подвижників і сподвижників, а не утриманців від життя, які лиш шукають, де краще.

Мало визнати райкомові комсомолу, що, скажімо, в Олександрівському районі цілорічна робота ланок юних тваринників могла б відіграти важливу роль у вихованні інтересу до професії тваринника. Треба ще цей інтерес і виховати. Із малих, але конкретних справ складається вирішення цієї великої і важливої проблеми сьогодення — закріплення молоді на селі.

Впевнена, про це відверто сьогодні говоритимуть делегати Новомиргородської районної комсомольської конференції, про це відверто говоритимуть і в Олександрівці. За відвертістю повинне бути діло. От, зобов'язалися учителі Панчівської школи у Новомиргородському районі закріпити в селі кожен по одному учневі — зробіть! Підняв і стабілізував надої на своїй підшефній фермі колгоспу «Комуніст» Новомиргородський РК ЛКСМУ — хіба не приклад для інших? Зібрав райком зауваження від молодих тваринників і включив їх у конкретні рубежі — виконайте! Обіцяли допомогти з баяністом, розібратися з нареченими — вирішуйте! Відчиняються ті двері, у які стукають.

Л. ЯРМОЛЕНКО

Певно, закономірним є те, що нинішній навчальний рік — перший після XXVII з'їзду КПРС, рік перебудови системи комсомольської політосвіти ознаменувався проведенням в області експерименту «Формування педагогічної і психологічної культури комсомольських пропагандистів». Це завдання, як показала розмова за «круглим столом», знаходиться в тісному зв'язку з цілим рядом інших напрямів перебудови комсомольського політнавчання. Зустріч, про яку ми сьогодні розповімо, ще раз підтвердила: по-справжньому перебудуватися у дусі вимог часу можна лише за умови комплексного підходу до вирішення всіх сьогоднішніх проблем і труднощів. Позбуватися начотництва, схоластики, формалізму, навчати, виходячи з практики життя колективів — за це висловлювалися учасники розмови.

У залі під час зустрічі.

«КРУГЛИЙ СТІЛ» «МК»

НАВЧИТИ ВЧИТЕЛЯ

Звичайно, на цьому шляху годі розраховувати на «легке життя»; актуалізація вивчення творів класиків марксизму-ленінізму і партійних документів, перегляд структури політосвіти молоді, забезпечення якісного підбору кадрів, впровадження не на словах, а на ділі активних форм і методів навчання вимагають від організаторів комсомольської політосвіти не просто мобілізації всіх сил, але і якісно нового, творчого підходу до справи. Такого підходу, який допоможе спрямувати на виконання поставлених партією завдань творчий потенціал кожного колективу — а це, як було сказано на XXVII з'їзді КПРС, є найпершою умовою прискорення соціально-економічного розвитку країни.

КОР.: За «круглим столом» «Молодого комунара» сьогодні зібрались другі секретарі міськкомів і райкомів комсомолу, члени міських та районних методичних рад з комсомольської політосвіти. Тобто — ті, від кого найперше залежить і підбір та розстановка кадрів комсомольських пропагандистів, і впровадження прогресивних форм та методів навчання, і вдосконалення структури шкіл комсомольської політосвіти... Де ж знаходяться, на думку організаторів політичної освіти молоді, оті «больові точки», з яких слід почати корінний перегляд системи комсомольського політнавчання?

Юрій УСТИНОВСЬКИЙ, другий секретар Ленінського райкому ЛКСМУ м. Кіровограда:

Юрій УСТИНОВСЬКИЙ.

Хочу почати з риторичного запитання: чи завжди райком комсомолу володіє, як кажуть, обстановкою в питаннях комсомольського політнавчання? На сьогодні, як вам відомо, відповідь на нього часто буває негативною. Причина цього в нашому районі — велика розгалуженість політмережі, наявність великої кількості комсомольських організацій, де немає звільнених комсомольських працівників, а актив пасивний, тризмінна форма роботи деяких підприємств (це характерно для 15 комсомольських організацій). А ще організації та заклади, які працюють за нецілодобовим графіком.

Поки що в боротьбі з цими об'єктивними труднощами ми працюємо досить несміливо: приміром, суміщаємо, як на заводі «Червоний дзеркальник», навчальні плани нечисленної комсомольської політшколи з партійною...

Ще одне наше завдання, яке досі залишається нездійсненним — це посилення контролюючої функції методичної ради з комсомольської освіти, яка діє при райкомі. Метою цієї роботи повинна бути, на мою думку, конкретизація матеріалу занять, заземленість його на фактах життя даного підприємства, колективу та зміцнення дисципліни.

Галина ТРЕТЯК, другий секретар Світловодського міськкому ЛКСМ України:

Галина ТРЕТЯК.

З огляду на те величезне значення, якого надає партія вихованню молоді і ролі у цій справі системи політнавчання комсомольців, хочу поставити перед учасниками нашої зустрічі й таке питання: чому все-таки у спілчанські школи так рідко направляють кращих з кращих пропагандистів? До таких належать, на мою думку, ті, хто може не лише забезпечити дисциплінованість слухачів у відвідуванні та виконанні доручень, але й повести заняття не по шаблону, цікаво, з найактивнішою участю слухачів. Адже для комсомольських політшкіл, мабуть, найменше підходить звичне, але — будемо відверті — давно застаріле й набридле слухачам проведення занять у формі лекцій. Молоді потрібне спілкування!

Галина ІЛЬЄНКО, член методичної ради з комсомольської політосвіти при Олександрійському міськкомі ЛКСМ України:

Галина ІЛЬЄНКО.

Мабуть, усім пропагандистам пора вже взятися за освоєння проблемного методу проведення занять. Суть його, як ви всі знаєте, у тому, що керівник школи ставить перед слухачами ті чи інші запитання, проблеми, відповіді на які знаходить разом з аудиторією в процесі активного спілкування, з урахуванням і обговоренням думок з цього приводу присутніх на занятті.

Однак, якщо ми будемо й надалі покладатися у цій справі на самоосвіту пропагандистів, а самі лишимося сторонніми спостерігачами й контролерами, то навряд чи проблемний метод розповсюдиться, так само, як і інші активні форми навчання. Пропагандистів слід постійно навчати — хоч, як це не дивно звучить стосовно того, хто навчає сам.

КОР.: Як же поставлена ця справа в Олександрії?

Галина ІЛЬЄНКО: За минулий рік ми чотири рази збирали пропагандистів на міські семінари. Однак нам не вдалося добитися стопроцентної явки. Певно, тут вина не стільки пропагандистів, скільки керівників підприємств, які не завжди сприяють всеобучу ідеологічних працівників. А ми, організатори семінарів, не завжди наполягаємо на своєму.

Слід сказати, що минула практика підказує: таких семінарів треба проводити хоч би вдвічі більше. І на них віддати перевагу не стільки теоретичному, як практичному навчанню пропагандистів. Ще один шлях навчання керівників занять — підготовка лаконічних і змістовних методичних рекомендацій. У цьому плані, до речі, є вже цікаві розробки обласного Будинку політосвіти — практикуми з психологічних та педагогічних аспектів політнавчання...

Олександр ШАБАНОВ, член комітету комсомолу Олександрійського електромеханічного заводу, пропагандист:

Стосовно проведення семінарів для пропагандистів, то найперша умова високої їх відповідальності — це неформальна, творча їх організація. Адже коли пропагандист перетворюється на період семінару на слухача, то він хоче справді чомусь повчитися — з цікавістю й користю для справи. Отож у мене є конкретна пропозиція — запрошувати на такі семінари (обов'язково добре організовані) й керівників різних рангів.

Обов'язковим вважаю забезпечення таких семінарів конкретними цифрами й фактами, які яскраво характеризують сьогоднішнє господарське й політичне життя області.

Олександр ШАБАНОВ.

Напевно, найкраще буде, коли за надходженням таких матеріалів слідкуватиме обком комсомолу.

Ще одна моя думка, яку хочу висловити сьогодні: не можна, щоб пропагандист щороку перекваліфіковувався. Вважаю за нормальне, коли людина протягом ряду років веде якийсь курс, поступово набираючись у ведені його досвіду, самовдосконалюючись.

КОР.: Зауважу, що цього року в області, як і по всій країні, відбулося різке скорочення курсів комсомольського політнавчання. На зміну 18, які вивчалися раніше, тепер діє фактично один. Що показало і що підказало це нововведення?

Г. В. ЛИСАКОВСЬКА, голова методради з комсомольської політосвіти при Ленінському райкомі ЛКСМ України міста Кіровограда:

Якщо говорити про скорочення числа курсів у плані підготовки пропагандистів, то воно має, безперечно, позитивне значення, бо дозволяє краще, грунтовніше проводити навчання керівників політгуртків, добитися взаємозамінності пропагандистів. Але є тут і свій недолік: не можна, щоб слухачі з року в рік вивчали знову той самий курс. Тому, на нашу думку, оптимальна кількість курсів — три-чотири.

Ще одне — потрібно створити єдину систему навчання на лінії школа—ПТУ — вуз — завод. Потім — передбачити змінність курсів на перспективу (скажімо, на 5 років). Це, якщо вже відштовхуватися від теми нашої сьогоднішньої розмови, дозволить заздалегідь, на перспективу готувати й

Г. В. ЛИСАКОВСЬКА.

кадри комсомольських пропагандистів. Адже спрямованість, націленість на завдання завтрашнього дня — хіба не це повинно сьогодні стати стрижнем всієї роботи комсомолу, в тому числі і в галузі політнавчання молоді? Нам, наставникам молодих, слід виховувати у них цю націленість, відштовхуючись від практики дня сьогоднішнього. Адже недарма, виступаючи з Політичною доповіддю ЦК КПРС XXVII з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу, М. С. Горбачов сказав: «Безперечний факт — розумне і правдиве слово має величезну силу впливу». Нам слід пам'ятати про це, і дбати, щоб сила ця з часом зростала.

КОМЕНТАР КОНСУЛЬТАНТА БУДИНКУ ПОЛІТОСВІТИ ОБКОМУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ З ПИТАНЬ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПОЛІТОСВІТИ В. Т. КАЖАНОВА:

Комсомольські пропагандисти в нинішньому навчальному році широко використовують ідейне багатство нової редакції Програми партії, Політичної доповіді ЦК КПРС XXVII з'їздові партії, рішень XXVII з'їзду для формування цілісного марксистсько - ленінського світогляду, підвищення політичної культури, трудової і соціальної активності молоді, досягають глибокого розуміння кожною молодою людиною гостроти сучасного моменту, його переломного характеру. Кожного комсомольського пропагандиста, досвідченого і молодого, хвилює чи вдасться йому розбудити думку слухачів з тим, щоб пізнаючи, юнаки та дівчата формували в собі високу світоглядну й морально-політичну культуру.

В зв'язку з цим міра соціальної відповідальності комсомольського пропагандиста нині неухильно зростає. Підвищуються вимоги до аргументованості, культури пропагандистської діяльності. Тому особливо злободенним постає завдання поліпшення методичної озброєності ідейних наставників молоді.

Актуальність оволодіння керівниками політшкіл педагогічною і психологічною культурою визначається також широким розвитком системи ком-

В. Т. КАЖАНОВ.

сомольського політнавчання, залученням до пропагандистської роботи спеціалістів народного господарства, які ще не володіють достатніми психолого - педагогічними знаннями, методичними навичками. В області з 1336 пропагандистів 1125 є спеціалістами народного господарства. Дослідження показують, що порівняно висока теоретична підготовка пропагандистів не завжди підкріплюється відповідним знанням методики роботи у політшколі. Низький рівень педагогічної культури частини ідейних наставників — одна з причин того, що на заняттях здебільшого інформують слухачів, замість того, щоб цілеспрямовано формувати у юнаків та дівчат комуністичну ідейність, потребу застосовувати здобуті знання в практичній діяльності.

Тому пропагандистським кадрам, крім професійних, обов'язково слід оволодівати педагогічними та психологічними знаннями, уміннями і навичками, що забезпечують найбільшу ефективність організації навчально-виховного процесу.

Цей процес передбачає довготривалу складну роботу по формуванню педагогічної та психологічної культури пропагандиста: цілісного комплексу системи знань, умінь і навичок, які дозволяють йому найбільш результативно впливати у необхідному напрямі на молоду людину зокрема і на колектив у цілому, озброюють умінням формувати світогляд людей, матеріалізувати знання в ефективній діяльності по інтенсифікації виробництва.

Завдання міськкомів, райкомів комсомолу, їхніх методичних рад, — надати допомогу пропагандистам в цій нелегкій справі.

Від розмову
П. СЕЛЕЦЬКИЙ.
Фото **В. РУДЕНКА.**

НА КОНТРОЛІ ГАЗЕТИ

Нагадуємо ще раз

Пізня осінь за вікном, перші морози вже навідались до нас середньої, снігу чекаємо... А коли писався гострий сигнал «Порожнеча» («МК» за 11 вересня) про абсолютне невідання секретарем комсомольської організації колгоспу «Шлях до комунізму» Знам'янського району Іриною Чубин призначення і ролі «Комсомольського прожектора»— гріло тепле сонечко й зовсім свіжими ще були в пам'яті спогади про літо. Отже, минула майже ціла пора року, а газета й досі чекає реакції **Знам'янського міськкому комсомолу**, начальника міського штабу «Комсомольського прожектора **Миколи Давидова** на критику. Чи може знам'янчани погоджуються з тим, що листівку «Комсомольського прожектора» треба випускати тільки на свята чи з нагоди дня народження? Може, й чекають свята? Але ж до цього, поворічного, далеко, а газета й так заждалась відповіді.

На початку жовтня обласний штаб «Комсомольського прожектора» зробив рейд по овочевих магазинах обласного центру і ларках колгоспного ринку. Незадовільні умови праці в магазинах, проблеми з кадрами і інші недоліки були виявлені в ході рейду. Та найкричущіші факти — майже повсюдні обрахування. Штаб опублікував матеріал рейду в газеті («Копійки — не дріб'язок», «МК» за 2 жовтня). Факти гучні, а от луна від них, виходить, не дійшла ще до **заступника облагропрому М. В. Єременка**. Тому нагадуємо ще раз...

«Премії на янтарному полі. Що за ними?» — цим заголовком польової летучки («МК» за 23 вересня) ми запитували **голову ради Онуфріївського РАПО**: чому нерідко механізатори колгоспу імені Комінтерну, даючи кількість на осінньому полі, забувають про якість? Бо від кількості, виявляється, залежить премія. Але ж це згубна практика.

Проблеми відстаючого колгоспу... Саме про них ішлося два місяці тому в матеріалі «Хазяйновитість на терезах економіки» («МК» за 26 вересня). Шефство над відстаючим колгоспом імені Комсомолу України Компаніївського району взяв райком комсомолу, але й досі задоволення від цього шефства не відчуває. Невдоволеність криється в низьких темпах позитивних змін в економіці господарства. Перебудовуються тут повільно. Але поки-що результати не радують. Яких шляхів шукати для розв'язання проблем, що планується на перспективу? На ці та інші запитання редакція чекає відповіді з **Компаніївського райвиконкому** понад два місяці. Строк, мабуть, достатній, аби зважити усе й визначитись.

ВІДПИСАЛИСЯ

А дерева самі не виростуть

Не інакше, як відписку мусимо назвати й відповідь завідуючого відділом народної освіти Бобринецького райвиконкому О. В. Кізяєва на проблемну статтю «Погляньмо ж уважно і вдруге», вміщену в номері за 7 серпня цього року. Ось ця відповідь:

«Статтю обговорено в педагогічних та учнівських колективах. Вчителі, класні керівники проводять відповідну роботу по вихованню в учнів бережливого ставлення до природи, залучають їх до насадження дерев і кущів по берегах річок».

Завідуючий райвно не вказує, в яких саме колективах і як проходило обговорення статті, яку відготовчу роботу було проведено для того, щоб учні мали змогу посадити восени дерева та кущі на берегах річок. Втім, не сказано, й слова про те, які саме річки маються на увазі.

Лист із Бобринця надійшов у вересні, тож редакція вирішила почекати на результат проведеної за критичним виступом роботи, про яку повідомляв О. В. Кізяєв. Нині кінець листопада, а до насадження дерев та кущів з метою охорони річки Громоклеї (про неї йшлося в статті) від ерозії так ніхто й не приступив. Та вже й не приступить, бо минув час, коли слід садити дерева. Чого ж тоді варті слова відповідального працівника про те, що в Бобринецькому районі проводять «відповідну роботу по вихованню в учнів бережливого ставлення до природи»?

Знову «винна нафта»

На критичну статтю «Винна... нафта», яка була вміщена в номері «Молодого комунара» за 30 серпня нинішнього року, надійшла відповідь із Світловодська від секретаря комітету комсомолу виробничого об'єднання «Дніпроспецгробудпром» Ю. Ліщини. У листі повідомляється, що комітет комсомолу організував рейд «Комсомольського прожектора». Під час перевірки було виявлено, що на територію котельної заводу залізобетонних виробів завезено кілька машин піску, яким засипано розлите мастило. Потім відбулася, сказано в листі, розмова секретаря з директором заводу М. І. Рябіним. Правда, Ю. Ліщина не вказує, як же саме могла виникнути і виникла ця розмова на байдуже, безгосподарне ставлення керівництва підприємства до природи.

Не можна зрозуміти з листа Ю. Ліщини, що ж саме вивчали на території заводу учасники рейду «КП». Невже обмежилися констатацією того, що мастило засипано? А що зроблено для того, аби припинити розливи нафтопродуктів? Чи може, хай і надалі їх засипають піском?

Певно, не болить по-справжньому комсомольським активістам виробничого об'єднання «Дніпроспецгробудпром» бездумне ставлення до природи краю деяких горе-працівників.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

«Світловодські поклади»

Після публікації в газеті 25 жовтня цього року матеріалу під такою назвою ми одержали відповідь із Світловодського міськкому ЛКСМУ. Перший секретар Ю. Кожум'яка повідомив: «За матеріалами «Світловодських покладів» проведено семінар-нараду із секретарями комітетів комсомолу, начальниками штабів «КП» крупних промислових підприємств міста.

З метою припинити вивезення вторсировини на звалище у листопаді—грудні міський штаб «Комсомольського прожектора» проведе ряд рейдів.

Нині завершується будівництво магазину із відділом «Зроби сам», де підприємства матимуть можливість реалізовувати відходи виробництва, а юні новатори міста діставати потрібні матеріали. Комсомольці і молодь Світловодська допомагають у будівництві в рамках автоВАЗівської ініціативи».

«А у нас в квартирі газ...»

Керуючий Кіровоградським обласним ремонтно-будівельним трестом В. С. Бабін у відповідь на критичну кореспонденцію під таким заголовком (див. газету за 16 жовтня ц. р.) повідомив: «Критику на адресу спеціалізованого РБУ треста визнано правильною. Після роз'яснювальної роботи із працівниками, які проводять роботи по заміні опалювальної системи житлового будинку № 2 по проспекту «Правды», ремонт системи проведено. У листопаді ДРБУ відремонтує дорогу біля будинку, яку було пошкоджено при ремонті».

АВТОГРАФ ДЛЯ ЧИТАЧІВ «МК»

Народний артист СРСР, лауреат Ленінської премії Інокентій СМОКТУНОВСЬКИЙ:

«Я ВІРЮ В НОВИЙ РЕНЕСАНС...»

Пригадуєте кадр з фільму «Москва сльозам не вірить», де Смоктуновський грає... Смоктуновського, який ще тільки починав свою кінокар'єру, якого не пускають у Будинок кіно. Трапилось би це тепер!

СМОКТУНОВСЬКИЙ: Час усе розставить по своїх місцях.

Ми розмовляли з Смоктуновським після вечірньої вистави у МХАТі. Тільки що майже чотири години він безроздільно володів залом у образі страхітливого Іудушки Головльова з вистави «Пани Головльови».

КОР.: Інокентію Михайловичу, дивлячись на вас у ролі Іудушки, я думала про коріння фашизму.

СМОКТУНОВСЬКИЙ: Так, у фашизму дуже багато ликів. Рабство — це теж свого роду фашизм. Я ненавиджу все, що пов'язане з приниженням людської гідності.

Вистава «Пани Головльови» за Салтиковим-Щедріним — це ніби творчий звіт Смоктуновського. Тонкий психолог і аналітик, Смоктуновський відтворює жахливу картину того, як поступово гине все, що мало хоч якусь подобу людини. Відірвати очі від Смоктуновського, коли він на сцені, для глядача неможливо. Так буває завжди. Коли він виходить на сцену у загалом невеличкій ролі Дорна у «Чайці», увага тієї ж миті переключається на нього, навіть якщо цей стрункий чоловік мовчки ходить по сцені, просто спостерігає за дійовими особами. Глядач, хоче він того, чи ні, через Смоктуновського сприймає вчинки інших героїв. А що вже казати про російського інтелігента Миколу Олексійовича Іванова з п'єси Чехова «Іванов», людину, що не витримала натиску російської провінційної пудьги, розбитих ідей, втрачених ілюзій. Смоктуновський... Я запитувала у колег Інокентія Михайловича, як вони почуваються поряд з ним на сцені. Акторам працювати з ним легко і спокійно. Чи знає про це Смоктуновський?

— Знаю. Люблю партнерів. Артист спільний у колективі, як, між іншим, і хокеїст на льодовому майданчику. Це зрозуміли навіть канадські професіонали!

— Я не зовсім з вами згодна. А чому ми не можемо говорити сьогодні про володарів дум?

— Справді... Захоплюючись колективом, ми забуваємо, що колектив має складатися з індивідуальностей. Бути індивідуальністю — це значить мати свою позицію в житті, а крім того, завжди стояти трохи попереду свого часу. У цьому відношенні для мене особисто ідеал— наш головний режисер. ...Єфремов стомлено відірвався від паперів, що лежали перед ним на робочому столі.

КОР.: Олег-Миколайович, знаєте, що про вас думає Смоктуновський?

О. ЄФРЕМОВ (здивовано): Я думав, ви у мене запитаєте про Смоктуновського.

КОР.: А я про нього все знаю!

Те, що Єфремова і Смоктуновського зв'язує давня щира любов і взаємоповага — не секрет. Здається, вперше вони зустрілися на знімальному майданчику фільму Е. Рязанова (у минулому теж гостя нашої газети, дивись «Молодий комунар» за 1 січня 1985 року) «Стережись автомобіля», де Смоктуновський грав дивного злодія Юру Деточкіна, а Єфремов не менш дивного слідчого, у кабінеті якого висів портрет Станіславського. Що то був за дует! Втім, фільм «Стережись автомобіля» не забутий кінопрокатом, і все нові глядачі можуть радіти тому, що в мистецтві є такі особистості — Єфремов і Смоктуновський. Минав час, кожен з них йшов своєю дорогою і ось нарешті зустрілися на репетиційних майданчиках МХАТу.

КОР.: Інокентію Михайловичу, читачі нашої газети більше знають вас як кіноактора, як неперевершеного Гамлета, чарівного Юру Деточкіна, інтелектуального фізика Куликова з фільму М. Ромма «Дев'ять днів одного року», романтичного трубача з «Романсу про закоханих». Цей список можна продовжувати і продовжувати. Недавно ви грали імператора Юстиніана у фільмі «Русь початкова». Якщо в цьому фільмі є щось незаперечне, то це ваша робота! Ні, ще мистецтво Візантії. Я багато думаю над тим, як високо стояла людина на зорі цивілізації.

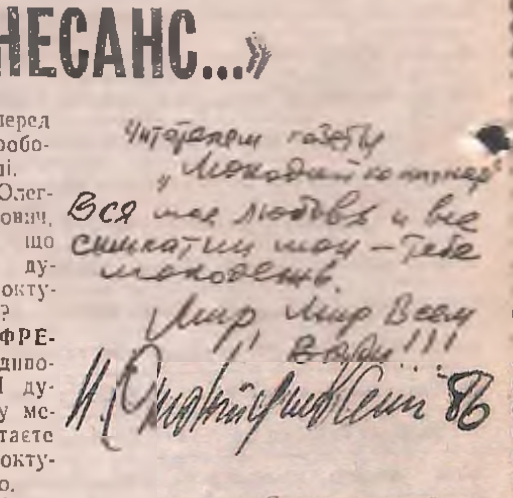

СМОКТУНОВСЬКИЙ: Я теж про це думаю. І знаєте, переконаний, коли людство перестане боятися загрози третьої світової війни, наступить новий Ренесанс. Мене глибоко хвилює те, що на землі так неспокійно. Подумати тільки! — від голоду вмирають діти, ллється безвинна кров.

Слова артиста пройняті болем. З ним зачепим болем Смоктуновський живе. Мені не часто доводилось зустрічатися з людьми, з якими так легко розмовляти.

— Інокентію Михайловичу, як ви встигаєте грати на сцені, зніматися в кіно, писати книжку...

— І давати інтерв'ю? Втім, інтерв'ю я майже не даю. Вважайте, що вам пощастило. А взагалі, не встигаю, біда — не встигаю. Піду на пенсію...

— Про що ви говорите?

— А ви зіграйте таку виставу, як «Пани Головльови», тоді побачимо.

...Було вже далеко за північ, коли ми вийшли на бульвар. Над Тверським сяяла самотня осіння зоря. Несподівано Смоктуновський сказав: «Я завжди відчуваю відповідальність за людей. Як я бажаю їм добра!».

В. ЛЕВОЧКО,
спецкор «Молодого комунара».
Москва — Кіровоград.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

ВІДДІЛ ЗАГСУ ОБЛВИКОНКОМУ РАЗОМ З ФІРМОЮ ПОБУТОВИХ ПОСЛУГ «РАЙДУГА»

оголошує конкурс розпорядників і помічників обрядового старости,

які обслуговують урочисті реєстрації шлюбів та новонароджених.

До участі в конкурсі запрошуються жінки віком від 20 до 25 років.

З усіх питань щодо умов конкурсу звертатися з 9.30 до 18.45 щодня, крім неділі і понеділка, до обрядового салону на адресу: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 38.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділів робітничої молоді та внутрішлюкового життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолабораторії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 00680. Обсяг 0,5 друк. арк. Індекс 61103. Зам. № 648. Тираж 61 000.